

VEGETASJONSKART GARBERGSELVA/ROTLA-OMRÅDET I SELBU, SØR-TRØNDELAG

Kartblad II

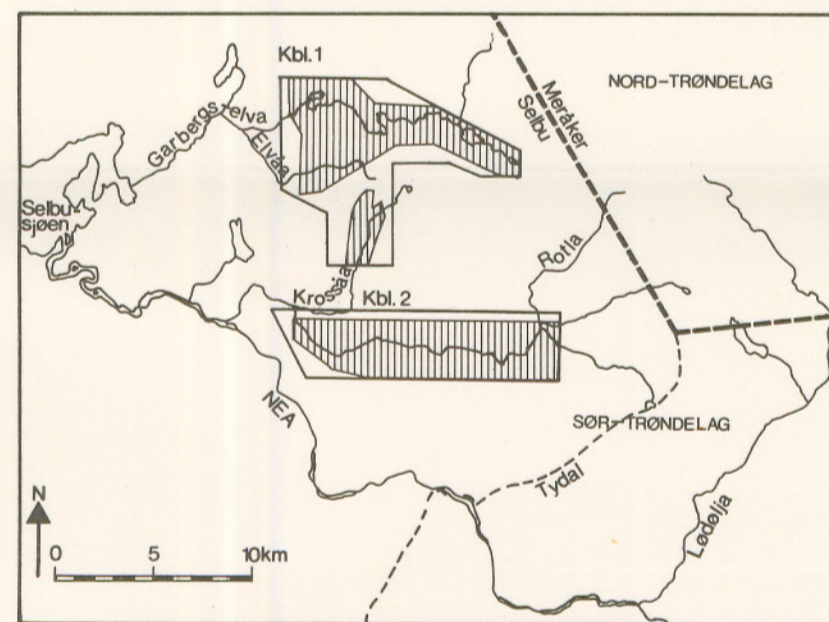
Utarbeidet av
Asbjørn Moen og Lucie Kjelvik
Universitetet i Trondheim,
Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab,
Museet, Botanisk avdeling, Trondheim 1978

Feltarbeidet utført 1976 og 77 av:
Lucie Kjelvik
Knut Krogsstad
Asbjørn Moen
Jon Moen

Teknisk framstilling:
DKNVs, Museet, Botanisk avdeling i samarbeid
med Fjellanger, Widerøe A/S og Norkart A/S.
Trykket av:
Anevarlig: Odd Kjærøem.

Oppdragsgiver:
TRONDHEIM ELEKTRISITETSVERK

Målestokk: 1:20000
Ekvidistanse 5 m
Kartgrunnlag: Økonomisk kartverk og Trondheim E-verks kart
Kilometer rutene: UTM sone 32V
100 km rute:PR

FARGER (Colour code)

- HEISERIEEN (Heath series).** Feltsjiktet er dominert av lyng, stive gras med smale blad og noen få urter. Bunnsjiktet er velutviklet og dominert av husmoser (fetsjamsøse, fure-mose) og lav. Med unntak av de rikeste typene, er dette artsfattige plantesamfunn med podsoljordsmonn som er surt og fattig på tilgjengelige næringsstoffer. Når fukt-typenes-unntas, er jordsmonnet relativt løst.
- ENGSERIEEN (Grassland series).** Saftige gras og urter dominerer, og vanligvis har disse store, brede blad. Artsrikdommen er stor og lyng- og lavarter mangler eller opptrer spredt. Typene i engserien har brunjord og tilgangen på fuktighet og næringsstoffer er vanligvis bedre enn for heiserien.
- MYRSERIEEN (Mire series).** Plantesamfunn på fuktige lokaliteter der døde plantedeler ikke omsættes fullstendig, og avsettes som torv. Mange arter, særlig blant lyng og urter er felles med henholdsvis heil- og engserien. Eksklusiv myrarter fins særlig blant halvgrasene og torvmosene. Nedbørsmyra (ombrotrof myr) er ekstremt næringsfattig, idet den bare får næring gjennom nedbøren, og artsantallet er lågt. Jordvannmyra (mirotrof myr) får næring også fra mineraljord, og det er økende næringsstang fra de fattede til de rike typene. Artsantallet er stort for de rikeste typene.

I tillegg til myr er blant rester brukt for vegetasjonsheter som har høg fuktighet i deler av, eller hele vekstperioden.

- FUKTSKOG, FUKTENG OG FUKTHEI**
- SUMPVeGETASJON**
- ÅPENT VATN**
- KULTURBETINGA VEGETASJON**

SYMBOLER OG DEFINISJONER (Symbols and definitions)

Vegetasjonfigurer større enn ca. 4 da er avgrenset og gitt nummer.
For mosaikker mellom enheter (A, B, C) innen samme figur gjelder omtrentlig arealfordeling i prosent:
A/B = 50-60/40-50 A/B/C = 45/35/20
A/B = 60-80/20-40 A/B/C = 50/30/20

- TRESJIKT:** Trær > 2 m
- BUSKSJIKT:** Forvædte planter 0,3-2 m
- FELTSJIKT:** Urter og gras, og forvædte planter < 0,3 m
- BUNNSJIKT:** Moser og lav
- SKOG:** Kronedekning i tresjiktet > 10 %
- KRAFTT:** Busksjikt dekker < 20 %

Skogbevokst areal

Enhetsnummer eller tresymbol viser dominerende treslag. Arter som dekker mer enn 20 % er vist med tilleggssymbol:

Tré (trees)	Busker (shrubs)	Art (species)
*	a	gran (Picea abies)
+	p	furu (Pinus sylvestris)
o	b	bjerk (Betula pubescens)
e	g	gråor (Alnus incana)
v	v	vier (Salix spp.)

H: FLATEHOGST (Clear-felled areas)

! GRØFTA AREAL (Drained areas)

⚡ BERG I DAGEN (Exposed bedrocks)

For enheter av åpen myr (nr. 20, 22, 24, 26, 28) skilles det mellom: tuve, matte og løsbunn. Hver av typene angis med symbol når den dekker mer enn 20 % av figuren. Symbolene kombineres når det opptrer flere typer:

- T TUVE (Hummocks)** Forhyrninger på myra med løst overflate. Lyngartene dominerer i feltsjiktet og bunnsjiktet har torvmoser, husmoser og lav.
- ♦ MATTE (Lawns and carpets)** Slette myrparti i flatt eller hellende terreng med grunnvatn vanligvis under torv- og moser i feltsjiktet. Feltsjiktet domineres av gravetketer og urter, bunnsjiktet av moser.
- l LØSBUNN (Mud bottom)** Flate partier der grunnvatn står i dagen det meste av året. Både felt- og bunnsjikt har glissent og usammenhengende plantedekke. Overflata har liten bærøve.

HOVEDENHETER (Primary units)

Sump- og kjeldevegetasjon (Vegetation of swamps and springs)

15. HØGSTARSUMP (Reedswamp). Høgstær starter og/eller elvesnelle dominerer, og bunnsjiktet mangler eller opptrer sparsomt. Artsfattige, men oftest hogstproductive samfunn. Grunnvatn er ofte stagnerte og står over eller i jordoverflata. Forekommer i kanten av tjern, stille elver og bekker.

19. RIKKJELDE (Calcareous springs). Vegetasjon omkring oppkommer av kalkrik grunnvatn. Vanligvis glissent busksjikt (av vier) og feltsjikt, mens bunnsjiktet er tett og dominert av luftmoser. Næringsrik kjeldetov. Decker små arealer og angis med punktsymbol.

Myrvegetasjon (Mire vegetation)

Inndelingen av myrene bygger på en ferdig etter fukt-rik-gradienten. Videre differensiering i underenheter skjer med symboler. Enhetene av åpen myr differensieres med symboler i: tuve, matte og løsbunn. Enhetene av skog/kraftbevokst myr deles i henholdsvis skogbevokst og kraftbevokst, markert med symboler.

- 20. **NEDBØRSMYR (Bogs).** Nedbørsmyr (ombrotrof myr) har et meget artsfattig feltsjikt uten grasarter og med få urter og halvgras. Lyngartene er vanlige og dominerer i tuvevegetasjonen og på skogbevokst nedbørsmyr. Husmoser og lavarter er vanlige, men oftest er bunnsjiktet dominert av torvmoser. Lågproduktive typer i flatt eller svakt hellende terreng. Djup, ekstremt næringsfattig torv.
- 22. **FATTIGMYR (Poor fens).** Fattigmyr har i tillegg til artene på nedbørsmyr en del mer næringskrevende arter, særlig starrarter. Bunnsjiktet domineres oftest av torvmoser. Fattigmyrene er de næringsfattigste av jordknyttmyrene, men har mer næringsrik torv og vanligvis høyere produksjon enn nedbørsmyrene. Helling og torvdjupne varierer.
- 24. **INTERMEDIÆRMYR (Intermediate fens).** Intermediærmyr har de fleste artene felles med fattigmyr, men i tillegg kommer arter med rikmyr. Mer næringsrik torv og vanligvis høyere produksjon enn for fattigmyr. Helling og torvdjupne varierer.
- 26. **RIKMYR (Rich fens).** Rikmyr har en rekke næringskrevende arter som mangler på de fattigere myrene. Brunmosene (brunklommose, makkmose, stjernemoser) dominerer i bunnen. Vanligvis høg produksjon; næringsrik torv. Helling og torvdjupne varierer.
- 28. **EKSTREMRIKMYR (Extremely-rich fens).** Ekstremrikmyr har i tillegg til artene på rikmyr en del særlig kalkkrevende arter. Høgproduktiv; næringsrik torv med særlig høgt kalkinnhold. Oftest hellende myr med tynn torv.

Fuktskoger (Damp forests)

- 30. **RØSSLYNG-FUKTBÅRSKOG (Damp oligotrophic coniferous forest).** 31. **RØSSLYNG-FUKTBJØRKESKOG (Damp oligotrophic birch forest).** Glissen skog. Feltsjiktet er dominert av lyngarter (røsslyng, krekling, blokkbeber o.s.) og bunnsjiktet av husmoser og torvmoser. Ligner enhet 40, men inneholder fuktarter som molte og torvoll. Artsfattige enheter på dårlig drenert sediment og morene. Tjukt, næringsfattig og torvaktig humuslag.
- 32. **BLÅBÆR-FUKTBÅRSKOG (Damp mesotrophic spruce forest).** 33. **BLÅBÆR-FUKTBJØRKESKOG (Damp mesotrophic birch forest).** Tett skog. Blåbær dominerer i feltsjiktet, der molte og skogsnelle er vanlige og typiske arter som skiller mot enhetene 42/43. Torvmoser og husmoser dominerer i bunnen. Artsrikere enn enhet 30, og med mer næringsrik, torvaktig råhumuslag. Forekommer på dårlig drenerte lokaliteter.
- 38. **RIK FUKTBJØRKESKOG (Damp eutrophic spruce forest).** 39. **RIK FUKTBJØRKESKOG (Damp eutrophic birch forest).** Tett gran/bjerkeskog der også gråor, hegg, selje og vierarter inngår vanlig i både tre- og busksjikt. Feltsjiktet med mange kraftfulle fuktarter. Bunnsjiktet har fagermoserarter, rosetorvmose o.s. næringskrevende arter. Artsrike enheter på fuktige lokaliteter med næringsrik og torvaktig jord.

Fastmarksskoger (Forests on mineral soils)

- 40. **LYNGRIK FURUSKOG (Oligotrophic pine forest).** 41. **LYNGRIK BJØRKESKOG (Oligotrophic birch forest).** Glissen skog. Feltsjiktet dominert av røsslyng og krekling, bunnsjiktet av moser og lav. Artsfattig enhet på grunnfjellte knauser, terre og magre sediment og morener. Grunn, fattig podsoljordsmonn.
- 42. **BLÅBÆR/BREGNEGRANSKOG (Mesotrophic spruce forest).** 43. **BLÅBÆR/BREGNE BJØRKESKOG (Mesotrophic birch forest).** Tett gran/bjerkeskog der også gråor, hegg, selje og vierarter inngår vanlig i både tre- og busksjikt. Feltsjiktet med mange kraftfulle fuktarter. Bunnsjiktet er vanligvis dominert av husmoser. Enheten omfatter tre typer som det ikke er skill mellom på kartet: Blåbærtype, småbregnetype (der fugletil, hengving og saustelig er vanlige og dels dominerende sammen med blåbær) og storbregnetype (der skogbuerne er vanlig i tillegg til de nevnte artene). Enhetene er generelt artsrikere og har høyere produksjon enn enhet 40, og særlig gjelder dette bregnetypene. Forekommer på morenegrunn og sediment med middels vannforstyrning og næringsstatus. Velutvikla podsoljordsmonn som er riket for bregnetypene. Middels sneedekke.
- 46. **LÅGURTGRANSKOG (Low herb spruce forest).** 47. **LÅGURTBJØRKESKOG (Low herb birch forest).** Tett skog som ofte har innslag av flere treslag. Enhetene har artsrikt feltsjikt der det inngår lyngarter, grasvekster og urter. Bunnsjiktet er også artsrikt med innslag av kraftfulle moserarter. Jordsmonnet er vanligvis djup brunjord med mold.
- 48. **HØGSTAUDEGRANSKOG (Tall herb spruce forest).** 49. **HØGSTAUDEBJØRKESKOG (Tall herb birch forest).** Tett skog der også gråor, hegg, selje og vierarter inngår vanlig i både tre- og busksjikt. Høge urter og gras dominerer i feltsjiktet. Artsrike enheter der det inngår mange kraftfulle arter (blåbær, hegg, selje og vierarter) og fuktige, fuktige lokaliteter med næringsrik, sigevatt. Djup jordsmonn med brunjord.

Fukthei- og fuktengvegetasjon (Damp heath and damp grassland vegetation)

- 70. **RØSSLYNGFUKTHEI (Damp Calluna heath).** Feltsjiktet er dominert av røsslyng og andre lyngarter. Dessuten forekommer fuktighetskrevende arter som molte og torvoll. Husmoser dominerer i bunnen der også torvmoser og lav opptrer vanlig. Artsfattig og lågproduktiv type på dårlig drenert mark. Tjukt, næringsfattig råhumuslag og vanligvis podsolprofil. Tynn-middels sneedekke.
- 72. **BLÅBÆR-MOLTEFUKTHEI (Damp Vaccinium myrtillus heath).** Blåbærdominert heil der molte og skogsnelle er skillearter mot enhet 82. Bunnsjiktet er en blanding av husmoser og torvmoser. Forekommer på dårlig drenert mark med middels næringsstang. Torvaktig råhumuslag.
- 78. **RIK FUKTENG (Rich damp meadow).** Vier og andre arter danner busksjikt, mens gras og låge urter dominerer i et tett og ofte meget artsrikt feltsjikt. Bunnsjiktet er dominert av moser, men ofte er det sparsomt utvikla. Høgproduktiv type som fins på elveavsetninger og i andre områder med god drenering, f.eks. ved bekker. Sandholdig moldjord.

Fjellvegetasjon (Mountain vegetation)

- 80. **GRÆPLYNG-RABBESIVHEI (Chionophobes Empetrum heath).** Feltsjiktet er dominert av lågvekste lyngarter, bunnsjiktet av moser og lav. Artsfattig og lågproduktiv enhet på kalkfattige, tørre knauser og morenehauger. Tynn jordsmonn med dårlig utvikla podsolprofil. Forekommer på vindeksponerte steder med manglende eller tynn sneedekke.
- 81. **EINER-DVERGBJØRKHEI (Slightly chionophobous heaths with Betula nana).** Einer og dvergbjerk danner lågt busksjikt/høgt feltsjikt. Ellers dominerer lyngartene i feltsjiktet og bunnsjiktet. Relativt artsfattig og lågproduktiv type på kalkfattig morene og sediment.
- 82. **BLÅBÆR-BLÅLYNGHEI (Chionophobous Vaccinium myrtillus heath).** Blåbær dominerer i feltsjiktet, mens mosene dominerer i bunnen. Lågt artsantall og låg/middels produksjon, og særlig er husmosene vanlige. Fins i et sone nedenfor rabbesamfunnene og har høyere produksjon, bedre næringsstatus og varmtillgang, og djupere og mer langvarig sneedekke enn enhet 80. Jordsmonnet har podsolprofil.
- 83. **FINNSKJEGG-STIVSTARREHEI (Chionophobous Nardus heath).** Finnskjeegg dominerer i feltsjiktet, mens mosene dominerer i bunnen. Lågt artsantall og låg/middels produksjon. Forekommer på fattig grunn, som regel i forenklinger og leskrånninger nedenfor enhet 82, med djupere og mer langvarig sneedekke. Jordsmonnet har dårlig utvikla podsolprofil.
- 85. **REINROSEHEI (Calciphobous Dryas octopetala heath).** Artsfattig er stort med mange kalkkrevende arter, men produksjonen er låg/middels. Forekommer på vind-eksponerte knauser med tynn jordlag over kalkrik bergart. Tynn sneedekke.

Kulturbetinga vegetasjon (Anthropogenic vegetation)

- 108. **SETERVOLL (Summer farm (alm) meadows).** Åpne voller med feltsjikt dominert av grasarter. Heterogen enhet der den opprinnelige vegetasjonstype varierer. Menneskers aktivitet gjennom rydding, slått, gjedaling og husdyrbeite har omformet den opprinnelige vegetasjon. Overgangstyper 46/47 forekommer.